

L'ESPORTIU

Més esport Dopatge

Dur càstig a Rússia per dopatge d'estat

Quatre anys d'exclusió en els Jocs Olímpics i en campionats mundials

Medvédev se sent perseguit ■ EFE

NACIONAL P24

Tall durant el Nadal a rodalies per les obres de les Glòries

L'R3, l'R4 i l'R12 es veuran afectades

Ramoncita JOIERS
des de 1894

TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS · 10 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15206 - AVUI / Any XLI. Núm. 14076 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Fins l'any vinent

SENSE PRESSA · ERC situa al gener un possible acord amb el PSOE i diu que no li "tremolaran les cames" si ha de votar que no

JxCat diu que qualsevol acord entre ERC i el PSOE ha de comptar amb ells

REUNIÓ · Els republicans reclamaran avui "la fi de la repressió" durant la represa de les negociacions amb el PSOE

EUROPA-MÓN

P29

Greta Thunberg, ahir a la tarda saludant un activista poc abans de la seva roda de premsa en la cimera COP25 ■ J.J. GUILLÉN / EFE

"El problema ja el tenim ara"

Thunberg adverteix que l'emergència climàtica no és un tema de futur

Nacional

P12

No fer detinguts era una ordre policial l'1-0

Els antiavalots de la Policia Nacional revelen que tenien directrius concretes

Cultura-Espectacles

P30,31

Els editors reclamen més inversió pública

Del total de vendes del sector a Catalunya, un 26% són en català

Busques el millor per a la teva llar?

mac

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Els disbarats de la marquesa

Fa algunes setmanes, en una entrevista amb la periodista Lúcia Heredia, la portaveu adjunta del Partit Popular, Cayetana Álvarez de Toledo, es va referir a les relacions entre Catalunya i Espanya i, per tal d'emfasitzar la seva argumentació, va recórrer a la història. Es tracta d'un recurs habitual entre els polítics; i, molt especialment, entre els del PP. Alguns lectors potser recordaran, per donar-ne un exemple, aquella vegada en què Esperanza Aguirre va dir, pocs segons després de blasmar "la història que inventen els nacionalistes", que Espanya tenia "3.000 anys d'història" o aquella altra en què l'actual president del PP va parlar del 83 aniversari de la "declaración de independencia por parte de Companis". En aquesta ocasió, la marquesa va afirmar, textualment, que "el catalanismo político ha fracasado, ha fracasado a lo largo de la historia de Cataluña, fracasó en 1640, fracasó en 1714 (...)". L'afirmació, en la qual es situa un fenomen

La portaveu del PP s'ha convertit en un personatge que, dia rere dia, converteix la política en un autèntic joc de disbarats

del segle XIX (el catalanisme) en ple segle XVII, resulta especialment sorprenent; sobretot tenint en compte que qui la pronuncia és, a part de política, historiadora; i, per acabar-ho d'adobar, va dedicar la seva tesi doctoral al segle XVII. Però el principal problema de la marquesa no és la ignorància, sinó també aquest paper sistemàtic d'incendiària amb el qual es passeja amunt i avall del país, sense importar-li si manipula el passat o directament les persones. Aquest cap de setmana es va quedar a gust dient que "el moment polític actual és més difícil que quan ETA matava"; una banalització del terrorisme que va provocar la reacció instantània de la germana de Gregorio Ordóñez, que li va preguntar: "On eres tu, Cayetana, quan ETA ens matava?" No sabem on era la marquesa; però el que sí sabem és que s'ha convertit en un personatge que, sota una aparença hieràtica, pateix incontinència verbal quan li situen un micròfon al davant; i, dia rere dia, converteix la política en un autèntic joc de disbarats.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Campanes polítiques

Campaners, artillers, gats, gossos... Doncs de què volen que parli? De política? Cada dia dono gràcies al fet de tenir la meua columna en aquesta pàgina que ho admet tot, que admet campaners i gats i gossos. Què faria, pobre de mi, destinat a les pàgines de política? No saben com admiro –i també planyo– els comentaristes que hi tenen lloc fix i que cada dia han d'extreure una idea del que l'actualitat ofereix.

Però a algú que escriu als diaris se li exigeix, per una inèrcia estranya, que publiqui una nota política de tant en tant. Ja ho faig. De vegades, amb profusió, i de manera seguida. Des de fa temps, estic inapetent, ho reconec, salta a la vista. El lector potser m'ho retreu. Campaners, gats, gossos... Encara si de l'article dels gats i els gossos se'n pogués extreure una conseqüència política...

Què volen que els digui? El problema polític català ha pres unes dimensions desorbitades que ja no sé per on agafar. El solucionarem amb un partit, ERC, abstenint-se perquè puguin governar el PSOE i Unides Podem? No

“Hi ha lectors que em reclamen més comentaris d'actualitat

ens trobem davant un conflicte entre partits que es pugui pal·liar amb una taula de negociació, la famosa taula de negociació i diàleg. El problema, el conflicte és de dimensió estatal. Europeu, diuen alguns. Hi ha implicats la corona, les instàncies judicials i legislatiu, les dretes i les esquerres, l'opinió pública, els "poders fàctics"... Tot això mereix no una taula, sinó una taulassa. Al mig hi ha els presos polítics. Alguns, la majoria, són d'ERC. Estan pendents de permisos, que depenen, en última instància, dels jutges. Ja hem vist la jeia dels jutges en tot el procés. Uns permisos denegats o res-

trictius poden fer que les negociacions d'ERC fracassin, ara o més tard. Hi ha també els exiliats. Com poden entrar en les negociacions d'ERC amb els partits que pretenen governar Espanya? Carles Puigdemont és el més il·lustre dels qui són fora. Té molt d'ascendiment sobre molts, com es veu quan hi ha eleccions i s'hi presenta. Li serà de mal tolerar que ERC obtingui protagonisme, tret que el protagonisme l'obtingui per un fracàs. I consti que jo soc partidari que ERC faciliti que hi hagi un govern a Espanya que per fi reconegui que el conflicte amb Catalunya és de naturalesa política i no judicial ni policial. Més encara: soc partidari que els de Puigdemont s'afegeixin a l'acord i no el boicotegin.

Això espera el lector de mi? Doncs ja està dit. No cal que hi insisteixi cada dia. Si els polítics estan encallats, que em permetin parlar de campanes. Cugat Comas, campaner, em diu que, tot i la pluja inclement, les campanes van ser tocades per Santa Bàrbara. Hi afegeix: en acabat, els antics campaners anaven a celebrar-ho amb pa amb vi i sucre.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/youqxf3>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat

David contra Goliat

La conferència del clima continua cremant jornades a Madrid, ahir amb la participació destacada de Greta Thunberg, una nova icona al firmament mediàtic, que va atraure més de 200 periodistes en la seva estrena pública a la cimera. La jove activista sueca és l'estrella de l'espectacle, encara que ella el que voldria és que no hi hagués espectacle, que no calgués anar a Madrid, ni a Xile, ni a París, ni a Rio per descriure com estem deteriorant el planeta, calcular quant de temps ens queda si no aturem aquesta cursa suïcida i intentar arrencar de com més països millor un compromís d'actuacions que vagi més enllà de les bones intencions per concretar-lo en una pròxima cimera i verificar-ne l'aplicació en la següent.

La veritat és que la Greta no diu coses gaire diferents de les que fa dècades que diuen els activistes de Greenpeace (des de 1971) o els d'EarthAc-

“Una adolescent amb cara de nena contra l'economia que depreda el planeta. No n'hi ha prou amb mirar-s'ho

tion (des de 1992) o els del Fons Mundial per a la Natura (1961) o els de tantes organitzacions ecologistes, conservacionistes o contra el canvi climàtic. La història es repeteix tantes vegades com estiguem disposats a seguir-ho contemplant sense fer-hi res. Sempre és David contra Goliat. I ara

és una adolescent amb cara de nena i trenes de Pipi Calcesllargues contra la societat de consum i una economia global programada per depredar el planeta. Ostres quins nassos! A veure si se'n surt!

Però no n'hi ha prou amb mirar. Ja s'ha perdut massa temps amb les denúncies, les crides, les manifestacions, els compromisos porucs, les promeses buides i el *wait and see*. La qüestió ara és si els ciutadans d'un barri, una ciutat, un país o un continent estan disposats a fer el que calgui per deixar als nostres fills i nets un planeta habitable que no camini cap a l'autodestrucció. Qui diu reciclar, diu comprar el cotxe híbrid, o no comprar-ne cap, diu consumir energia verda i renovable, diu votar només a qui presenti un programa per girar aquest mitjà i fer fora a qui no el compleixi. Es comença posant un granet de sorra, donant exemple, i s'acaba fent gran l'onada.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Economia estratègica

L'any 2008, la secretaria d'Estat dels Estats Units incloïa la companyia catalana Grifols com un dels tres (3!) actius estratègics a preservar a l'Estat espanyol, privilegi que compartia amb l'estret de Gibraltar i el gasoducte que connecta Algèria amb Europa, tal com va revelar Wikileaks en una polèmica publicació. Avui, la rellevància del grup dirigit per la família Grifols no ha fet res més que augmentar de manera exponencial i la seva condició estratègica és indiscutible i, més que mai, molt necessària. Els nous

Un pas de gegant de Grifols en la investigació sobre l'Alzheimer

resultats de l'estudi clínic Ambar (*Alzheimer management by albumin replacement*) ofereixen llum sobre els efectes positius que algunes proteïnes plasmàtiques, com ara l'albumina, exerceixen per frenar l'evolució de l'Alzheimer. Les evidències del darrer treball

d'investigació, en què han participat vora 500 pacients, augmenten fins a un 71% la reducció del deteriorament clínic (pèrdua d'orientació, memòria, raonament...) en pacients tractats amb la solució de Grifols, consistent a fer un recanvi plasmàtic; és a dir, a extraure plasma –que, format en un 90% per aigua, és la fracció de la sang exempta de glòbuls vermells i blancs–, alhora que s'hi afegeix albumina, una de les proteïnes presents en el mateix plasma. Un pas de gegant de Grifols des que el 2004 va començar a investigar sobre l'Alzheimer, una de les malalties que més cruelment ens despulla de tot allò que ens fa com som.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA REPÚBLICA DE FRANÇA

Emmanuel Macron

El govern, posat a prova

La vaga contra la reforma del sistema de pensions impulsada pel govern francès ha tingut un seguiment molt massiu, ha paralitzat la mobilitat al país tot el cap de setmana i està posant a prova el president Macron. El govern es manté decidit, però en el cinquè dia de vaga no es veu cap aproximació.

ECONOMISTA I PRESIDENTA DE LA FUNDACIÓ HABITAT 3

Carme Trilla

Una feina de premi

La fundació ha rebut el Premi d'Or dels World Habitat Awards 2019 a la millor iniciativa innovadora d'habitatge del món. Aquests premis reconeixen els programes d'habitatge innovadors més importants del món i és la primera vegada, en 34 anys, que el guanya una entitat de l'Estat espanyol.

PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ D'ATENEUS

Pep Morella

Vertebrar amb la cultura

Els 30ns premis Ateneus lliurats ahir han distingit ateneus i entitats fundats el 1869 o que han fet el centenari aquest any, per reivindicar la seva tasca vertebradora a través de la cultural especialment en uns temps en què l'administració no es feia càrrec que la cultura i l'esport arribessin als ciutadans.

EDITORIAL

La veritat de l'1-0

La declaració de quatre inspectors en cap de la Policia Nacional investigats a l'Audiència de Barcelona per les càrregues de l'1-0, assegurant que van rebre l'ordre superior d'actuar als col·legis ja a les 8 del matí, una hora abans de la seva obertura, i assenyalant el centre de control del dispositiu, contradiu clarament la versió que van donar al Tribunal Suprem Diego Pérez de los Cobos, el coronel de la Guàrdia Civil que va coordinar el dispositiu policial de l'1-0, i José Antonio Nieto, llavors secretari d'estat de Seguretat i número dos d'Interior.

És obvi que algú menteix davant la justícia, però tant o més important que això és que el relat oficial de la successió dels fets d'aquella jornada no se sosté, fonamentalment perquè queda demostrat que els responsables del dispositiu de la policia espanyola tenien clar que havien d'actuar amb contundència per avortar o almenys desacreditar el referèndum, que no ho van fer en resposta a cap acte violent, ni provocació, ni mirada d'odi i que tampoc ho van fer per la passivitat dels Mossos, sinó perquè era la intenció preconcebuda del desplegament. L'ordre superior d'actuar era coherent amb això.

Però si l'esquerda en el relat oficial és important, més ho és encara l'esquerda que aquest cas està destapant en el sistema judicial espanyol i no només per les mentides i manipulacions que han conduït a una condemna injusta en el judici als líders independentistes, sinó per la passivitat de la fiscalia en els processos d'investigació contra les càrregues policials de l'1-0 de fa dos anys o per fets com ara que un partit feixista pugui exercir l'acusació popular en tots els processos i que, en canvi, l'Ajuntament de Barcelona n'hagi estat expulsat, tot i actuar en nom de centenars de milers dels seus ciutadans.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Vaga de fam

Josep Rull, exconseller de la Generalitat en vaga de fam, revela que "el propòsit de l'acció és sacsejar consciències".

10
anys

Segrest d'Al-Qaida

Al-Qaida, autor del segrest de tres cooperants catalans, anuncia en un comunicat que els capturats "són tractats segons la llei islàmica".

20
anys

Amenaça nuclear

Boris Ieltsin amenaça els EUA d'utilitzar l'arma nuclear si continuen les pressions contra les brutalitats de l'exèrcit rus a Txetxènia.

Full de ruta

Emili Bella

'Nación para todos'

Entre el començament i el final de les negociacions entre el PSOE i ERC per la investidura de Pedro Sánchez pot passar que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya inhabiliti el president de la Generalitat, que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea reconegui la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat o que s'aprovi un pressupost pilotat per Pere Aragonès. Que la justícia europea immunitzi Junqueras davant l'Estat immunitza de retruc Carles Puigdemont. En termes democràtics, la normalitat, a Catalunya, no és només que els presos polítics, tots, surtin de la presó i que els exiliats puguin tornar amb llibertat. La normalitat és que amnistii l'independentisme, que els dos antagonistes líders independentistes es puguin presentar a les properes eleccions al Parlament i que acabi l'*hybris* repressiu judicial i policial espanyol. És clar que amb tot això s'arribaria al punt zero, en què ja existia un conflicte polític amb l'Estat, que només es pot

A tot estirar oferiran les parts retallades de l'Estatut, qui sap si amb alguna menció aigualida al concepte de nació i comptant-ne vuit o nou a tot l'Estat per esquarterar la catalana en tres

resoldre donant sortida a les aspiracions autodeterministes catalanes. Suposo que al final, a tot estirar, en la mesa de negociació que s'obri oferiran les parts retallades de l'Estatut, qui sap si amb alguna menció aigualida al concepte de nació, posant-hi cognoms amputadors, com ara nació cultural, i comptant-ne vuit o nou a tot l'Estat, com fa Miquel Iceta, en un intent d'esquarterar la catalana en tres parts i la basca en dos mentre s'obliden de l'Aran. Tornarem al 2010, tornarem als vuitanta. *Nación para todos*. En fi, això ja seria tot un projecte espanyol per a Catalunya, que després caldria votar i botar, sens dubte, i tornar a començar. Si baixa un marcià i ens mira, pensarà que en aquest país les amnisties són periòdiques i que la proclamació de la República és cíclica, gairebé sisfíca. O potser ja està proclamada definitivament, ara no ho recordo. En qualsevol cas, enviar la investidura de Pedro Sánchez al mes de gener permetrà, almenys, fer la carta als Reis, els de l'Orient.

Tribuna

Queralt Garriga Gimeno. Doctora en arquitectura

Patrimoni educatiu

S'entén per patrimoni el conjunt de béns i valors que posseeix una persona, una institució o una societat. Es tracta, habitualment, de béns materials, però també parlem de patrimoni immaterial quan ens referim a pràctiques o coneixements. En el cas dels edificis històrics d'aprenentatge ens trobem amb la felicitat de convivència de metodologies pedagògiques intangibles amb els necessaris espais físics que les allotgen. Són el que anomenem espais d'aprenentatge; espais que, des de l'antiguitat, s'han configurat formalment, informal, itinerant, permanent, pública o privada en diàleg amb una determinada manera de transmetre coneixement i que han conformat patrimoni, un patrimoni del qual ens hem d'ocupar.

AMB DÓS CONCEPTES –espai i aprenentatge– es vinculen per un acte que té a veure amb les persones que hi participen: el mestre i els alumnes, i amb l'acció que s'hi produeix: la lliçó, el diàleg, l'experimentació, la pràctica, el debat... L'arquitectura, com la pedagogia, ha dit la seva en cada moment de la història, sobre quina era la manera més encertada d'esdevenir. I les reflexions

s'han produït a múltiples escales: des de l'espai públic fins al mobiliari o la texturització dels paraments. Però els avenços i innovacions més interessants s'han donat quan les dues matèries han convergit contemplant-se com a valor intrínsec a la seva pròpia formulació. Tanmateix, actualment, ambdues disciplines són àmbits fortament regulats, normativitzats amb, sovint, difícil marge de maniobra.

L'OBJECTIU de les properes jornades de l'Aadipa (Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Ar-

quitectònic), "Patrimoni Arquitectònic Educatiu" (del 12 al 15 de desembre al COAC, a Barcelona), és precisament el de generar un debat i una reflexió sobre la necessària posada en valor del patrimoni arquitectònic educatiu, per evitar que els processos de transformació que s'hi duen a terme impliquin la pèrdua dels seus valors (materials, documentals, històrics i de memòria col·lectiva). I també per posar en diàleg, plantejar preguntes i impulsar mètodes, processos i projectes d'intervenció que han aconseguit incorporar aquests valors a projectes educatius actuals.

QUINES SÓN LES QUALITATS que han de prevaldre en el moment de transformar un edifici educatiu patrimonial existent? Com adequar l'immoble a les necessàries modificacions dels sistemes de confort, accessibilitat seguretat i sostenibilitat? Com modificar l'espai per tal d'assolir la configuració necessària per a la pràctica i innovació docent? Com incorporar el valor de l'edifici en els processos d'aprenentatge? Apareixen reptes, límits i oportunitats que entre tots, administracions, organismes i col·lectius, hauríem de poder afrontar.

“Els espais d'aprenentatge han conformat patrimoni del qual ens hem d'ocupar”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Prejudicis davant el VIH

■ Ja fa uns quants anys que el virus del VIH va impactar a la nostra societat; el desconeixement als 70-80 i la filera de morts que deixava va augmentar la por i els prejudicis davant aquest virus. Sembla que el temps ha passat i que és paper mullat. Però no. Realment el tabú del VIH segueix estant vigent al nostre dia a dia, atribuït especialment a la falta d'informació a la qual estem exposats respecte a això.

Les persones amb VIH pateixen discriminació tant a àmbit personal com a àmbit professional. Moltes argumenten que conviure amb el virus és una barrera gegant per trobar parella. Acabant el 2019 és aquest encara un tema tabú? Per què no s'informa degudament la població que una persona amb VIH en tractament no pot transmetre el virus perquè la seva càrrega vírica és

pràcticament nul·la?

Tot i que a vegades pensem que ho hem superat, encara queda molt més camp per córrer en aquest tema.

HÈCTOR R. VILANOVA
Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat)

Begoña Villacís i Carlos Carrizosa

■ En aquests darrers dies, les intervencions de la vicealcaldessa de Cs a l'Ajuntament de Madrid, Begoña Villacís, i del portaveu de Cs al Parlament, Carlos Carrizosa, han posat en evidència l'existència, al meu entendre, de dues "cares"; és a dir, de dues maneres de fer molt diferents, pràcticament irreconciliables, dins del mateix partit. Així, mentre que la citada regidora donava una lliçó de dignitat i de respecte a les persones, concretament a les dones, a l'hora de justificar el perquè del seu vot a favor de la reprovació del portaveu de Vox a

l'Ajuntament de Madrid, Javier Ortega Smith, l'esmentat portaveu del partit taronja tornava a emprar l'esbrancada, la confrontació i l'insult en les seves intervencions al ple del Parlament per tal de criticar el govern català. I és que Villacís va defensar que Cs no farà "ni un pas enrere" en la seva lluita contra la violència masclista, perquè –va dir– és "un fet inqüestionable", i va argumentar alhora el seu vot en contra d'Ortega Smith dient que no el reprovava per la seva ideologia, tot i estar-hi "als antípodes"; sinó per la seva falta de "respecte i humanitat" en negar l'existència de la violència contra les dones davant de les pròpies "víctimes de maltractaments" que eren presents en el discurs que va fer al consistori madrileny el passat 25 de novembre amb motiu del Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona.

En canvi, per la seva part, Carlos Carrizosa, entre d'altres

coses, es va adreçar als membres del govern de manera insultant per tal de denunciar que "es mouen bé en l'entorn de la putrefacció de la corrupció", i, fins i tot, va arribar a comparar la bancada de l'executiu amb "una roda de reconeixement". Penso que si Cs, en aquesta nova etapa iniciada després de la retirada del seu líder Albert Rivera, vol emprendre realment el camí de la moderació, del centrisme i del liberalisme ben entès, ha d'optar pel que representa la senyora Villacís, i ha d'abandonar, en canvi, tot allò que tingui a veure amb la manera de fer política encarnada pel senyor Carrizosa, la qual, d'altra banda, no és sinó la mateixa que han practicat sempre, aquí a Catalunya, centrada principalment en l'anticatalanisme més barroer, tant l'Albert Rivera i la Inés Arrimadas com ara actualment la senyora Lorena Roldán.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Demaneu un mediador internacional, que és la garantia que es compleixi qualsevol acord a què s'arribi”

Laura Borràs, PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

Respostes

Ingenuïtat, mala fe o polítics inexperts mal assessorats amb estratègies infantils? Han començat a sortir llibres que expliquen amb exactituds tot allò que va passar abans i després de l'1 d'octubre del 17. Fins on s'ha pogut saber, informacions concretes sobre aquella enganyifa o, si voleu, per no ferir susceptibilitats, aquella farsa burlesca d'alguns polítics que van prometre que ens durien cap a la independència quan, de moment, el més calent és a l'aigüera. I això que estic convençut que pràcticament tots (tret dels boflers confessos) els protagonistes de la història, de cor, són independentistes. Una altra cosa ben diferent és si de debò la volien dur a terme o si bé pel seu magí hi barrinaven altres cabòries. Tot esperant les seves memòries sense autocensures (cosa que ja auguro improbable) haurem de continuar teixint a les palpentes la veritat d'una altra independència de Catalunya no reeixida.

A FINALS D'AGOST de l'any 17, després d'enregistrar una entrevista amb l'aleshores vicepresident Oriol Junqueras a la cèlebre seu del Departament d'Economia i Hisenda, li vaig fer una pregunta que li hauria fet qualsevol ciutadà afí a l'alliberament nacional:

“De debò que està tot a punt per a l'endemà de l'1 d'octubre si guanya el sí?”

Reconec que la pregunta tenia certa dosi de malícia, donat que les meves fonts ja m'havien advertit que, a la pràctica, no hi havia absolutament res preparat per fer la independència amb tots els ets i uts (tot i que, encara ara, n'hi ha que s'entossudeixen a dir que hi havia “coses” preparades).

A POSTERIORI ho ha confirmat molta gent. Un dels darrers, el periodista Ernesto Ekáizer en el seu llibre *Cataluña año cero*, quan tot parlant d'una conversa del president Puigdemont amb Marta Pascal i David Bonvehí, el primer confessa: “No

tenim res preparat per a després de la declaració d'independència.” Ergo, no anàvem pas gens errats. Per cert, la resposta del vicepresident Junqueras a la qüestió que abans he transcrit va ser: “No t'amoïnis, Jaume, que ho tenim tot a punt.”

Per tant, la pregunta que he fet inicialment és i serà pertinent abans no ens perdem en la barreja-barreja de conceptes que s'han llançat en els darrers dos anys. Una forma de sobres estudiada de manipulació política: abocar a l'opinió pública una quantitat ingent i periòdicament canviable d'arguments, idees, propostes i estratègies, més o menys sòlides, més o menys engrescadores que ens allunyin del concepte clau que és la independència.

AMPLIAR BASE, taula de diàleg, fer república, tsunami democràtic, relator, referèndum acordat i mil collonades *proce-sistes* més que només ens duen a continuar sent una autonomia espanyola escanyada econòmicament i destruïda nacio-

“No es pot predicar una independència sense saber els costos reals que pot tenir. I encara menys si es vol fer contra un Estat espanyol que no ha sabut mai què és la democràcia

nalment i lingüísticament. Ens cal saber: fins a quin punt el govern Puigdemont ens va enganyar amb falses promeses d'independència? Fins a quin punt el mateix president no va ser a la vegada enganyat i traït per part del seu govern o del seu entorn? Què van fer durant els 18 mesos en què s'havien de preparar les estructures d'estat?”

TENIM DRET A LES RESPOSTES. Si pot ser, veritables. I que ningú no em malinterpreti. Si per mi fos els presos polítics serien lliures ara mateix i els exiliats haurien tornat sense perill. Però tant ells com nosaltres sabem que les coses ja no tornaran a ser mai igual que abans. Ens calen respostes. Sobretot sabent que es van fer diverses propostes molt serioses al govern sobre quins eren els primers passos que calia fer per construir els mecanismes bàsics d'una independència. Parlo de necessitats essencials, discretes, mesurades i factibles... lluny de les flors, les violes i el romaní que tant imperen.

LES INFORMACIONS que tinc és que alguna d'aquestes propostes va arribar al govern. Algun dels seus membres per por, per desconeixement o perquè senzillament no tenien cap ganes d'embranchar-se en una aventura, les van desestimar. No es pot predicar una independència sense saber els costos reals que pot tenir. I encara menys si es vol fer contra un Estat espanyol que no ha sabut mai què és la democràcia, tot i que sempre la tenen a la boca, com un gos rabiós hi té les baves.

ACABARÉ amb una frase (amb barbarisme inclòs) que em va dir pels volts de l'1 d'octubre un patriota rellevant i a qui tinc per amic. Després d'una llarga conversa sobre com calia fer una independència i quins eren els elements a tenir presents, vora les parets del Palau de la Generalitat va cloure la trobada així: “Mira, Jaume, tens raó, però tant aquí com a Madrid, tot és molt *cutre*.”

De set en set

Imma Merino

Xile

Com passa tantes vegades quan es perllonguen les guerres i les revoltes, la informació sobre Xile s'ha anat reduint a mesura dels dies. Només de manera excepcional el país ha tornat al primer pla de l'atenció mediàtica, com ara amb motiu de les manifestacions que van substituir la Marxa pel Clima a propòsit del COP25 que havia de celebrar-se a Santiago de Xile, però que va desplaçar-se a Madrid, fet que, dit de passada, van aprofitar pràcticament tots els diaris d'àmbit estatal per convertir les seves portades en una publicitat de la suposada sensibilitat ecològica d'Endesa vers el canvi climàtic.

Ha deixat d'informar-se sobre Xile perquè han cessat les protestes contra la desigualtat social (incrementada pel liberalisme econòmic instaurat per Pinochet, que fa que tots els recursos naturals estiguin en mans de multinacionals) i la repressió militar dictada pel govern de Sebastian Piñera? O, si arriba informació, de quina mena? No fa gaire em va arribar un vídeo amb imatges de l'actuació militar a La Concepción: soldats que disparaven sense contemplacions a la població. Aquestes imatges estan precedides d'uns titulars de diaris (xilens i europeus) que fan entendre que les protestes han derivat en saquejos i que, davant el caos, s'imposa l'acció militar. Al final de les esmentades imatges, hi ha aquest missatge: “Contactes directes a Xile ens informen que tenen problemes per difondre fotos i vídeos del que passa al país; denúncia dels seus perfils personals.” Demanen que ho difonguem. I així ho fem en contra de la censura digital i a favor de la lluita de l'estimat poble xilè.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Iniciatives reeixides en habitatge social

Premi internacional per a la Fundació Habitat 3 i alertes per la pobresa energètica

Ryanair continuarà a l'aeroport de Girona

La companyia aèria de baix cost mantindrà la base, tot i que rebaixa les contractacions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC envia Sánchez

'TEMPO' Els republicans refreden la pressa del PSOE i alerten que no negocien una investidura, sinó una solució al conflicte polític **REUNIÓ** Vilalta exigeix gestos la vigília de la tercera trobada exploratòria

Emili Bella
BARCELONA

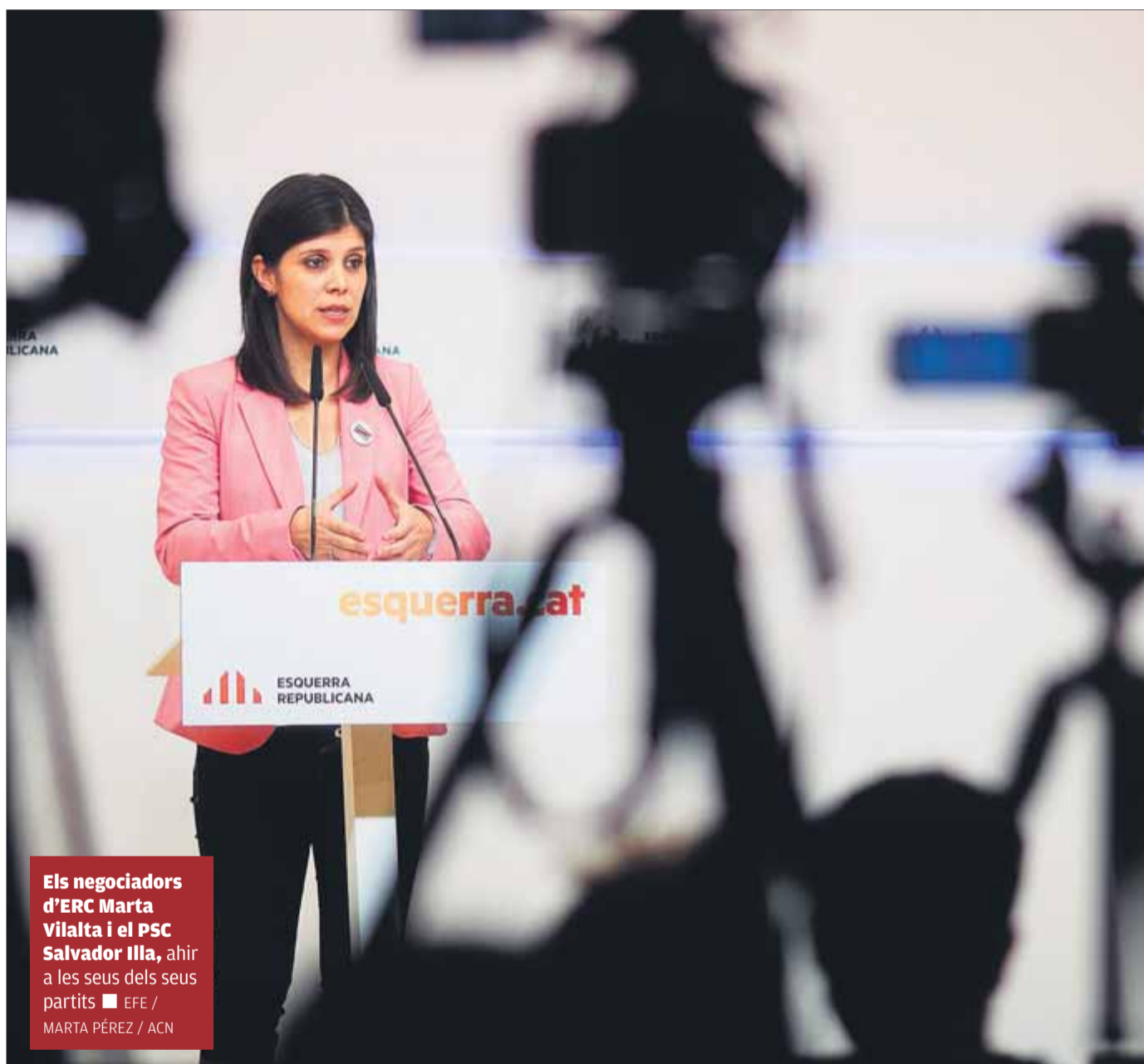
ERC va refredar ahir les expectatives socialistes i podemites de celebrar la investidura de Pedro Sánchez abans dels torrons i la va xutar fins al mes de gener. Els republicans asseguren que no tenen cap pressa per pactar la seva abstenció, en contrast amb les urgències del PSOE, que ahir, des de la cimera del clima de Madrid, insistia, per boca de la portaveu del govern espanyol en funcions, Isabel Celaá, que Espanya "necessita un govern al més aviat possible". En canvi, des de Barcelona, la vigília de la tercera reunió entre el PSOE i ERC, que tindrà lloc per primera vegada a Barcelona, la portaveu republicana, Marta Vilalta, advertia que si Sánchez té pressa, "el que ha de fer és moure's i fer gestos; si es mou més ràpid, es podrà accelerar la negociació". Ara bé, és "molt difícil, quasi impossible" que l'acord es tanqui abans que acabi el desembre.

El que passi d'aquí al gener tindrà un efecte directe en les negociacions, constatava la mateixa Vilalta després de la reunió de l'executiva republicana. I no són poques les novetats judicials que modelaran el mes. En primer lloc, s'espera aquesta setmana la sentència del Tribunal Superior de Justícia contra el president, Quim Torra, per la simbologia als edificis governamen-

tals en període electoral. Si no hi ha sorpreses, es convertirà en el primer president de la Generalitat condemnat en actiu per un tribunal. En segon lloc, hi ha previstes vistes a Escòcia i a Brussel·les sobre les euroordres contra Carles Puigdemont, Clara Ponsatí, Toni Comín i Lluís Puig. I en tercer lloc, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) es pronunciarà el dia 19 sobre la immunitat del líder republicà, Oriol Junqueras, com a eurodiputat, un pronunciament que tindrà efectes sobre la situació de Puigdemont i que alimenta el relat sobre el seu eventual retorn. "És obvi que ERC el que farà és defensar tots els drets polítics d'Oriol Junqueras si el TJUE ens dona la raó", va subratllar Vilalta.

Encara relacionat amb els presos polítics, passats dos mesos de la sentència del Tribunal Suprem, aquesta setmana els Serveis Penitenciaris de la Generalitat han de determinar si els classifiquen de segon o tercer grau o si els concedeixen permisos, decisions contra les quals la fiscalia (que Sánchez es vantava de controlar) podria recórrer.

De moment, ERC insisteix en la seva reivindicació de quatre potes (un diàleg entre iguals, entre governs, sense condicions, amb un calendari clar i amb garanties de compliment). Gabriel Rufián, Marta Vilalta i Josep Maria Jové portaran avui

Els negociadors d'ERC Marta Vilalta i el PSC Salvador Illa, ahir a les seues dels seus partits ■ EFE / MARTA PÉREZ / ACN

Les frases

“És molt difícil que hi pugui haver una investidura abans de Nadal, amb les condicions actuals és pràcticament impossible”

“ERC no és aquí per negociar el peix al cove, sinó per aconseguir una solució democràtica”

“Si la investidura no és possible fins al gener, doncs serà al gener”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D'ERC

Salvador Illa
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSC

sota el braç tres objectius que plantejaran a Adriana Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa: concretar la mesa de negociació, exigir

respecte a les institucions catalanes i als seus màxims representants i “posar sobre la taula que no es pot negociar amb pres-

ses”. Els equips negociadors republicà i socialista van mantenir ahir a la tarda a Barcelona una reunió de treball preparatòria de

la d'avui, com s'acostuma a fer en aquests casos.

A part de les qüestions judicials, en el calendari també figura l'aprovació del pressupost de la Generalitat, en mans de Pere Aragonès. Els republicans els desvinculen de la negociació. “ERC és aquí negociant una solució democràtica al conflicte, una via política, no per renegociar una investidura ni per plantejar una negociació tradicional que porti més transferències o unes in-

L'APUNT

I Felip VI sense escoltar ERC

David Portabella

Quan Felip VI va decidir que ell no es dignaria a rebre Carme Forcadell com a presidenta del Parlament i que en tenia prou amb un correu electrònic, subordinats dels que mai et contradiuen, com ara Jaime Alfonsín, el van convèncer que la rebequeria institucional seria innòcua. Joan Carles I va visitar la Casa de Junes de Gernika el 1981 i va aguantar una escridassada, i va re-

bre els *abertzales* Jon Idigoras el 1993 i Xabier Mikel Errekondo el 2011 sense por de la foto. Però a Felip VI li era incòmoda la foto amb Forcadell quan ella volia complir la cortesia institucional el gener del 2016. Felip VI paga ara aquell desdeny seu i no podrà escoltar ni saber què farà ERC, just el que necessita per dir si envia Sánchez a la investidura.

ez al gener

El rei comença la tanda de consultes

El rei espanyol, Felip VI, iniciarà avui consultes en paral·lel a la negociació entre el PSOE i ERC per a la investidura, una roda que podria concloure en la proposta de Pedro Sánchez com a candidat però encara amb la incògnita de si el dirigent socialista disposarà de prou suports parlamentaris. La cap de files de Junts per Catalunya, Laura Borràs, sí que hi acudirà, a diferència d'ERC, que tradicionalment no hi va, i de la CUP. Tampoc no el visitaran ni EH Bildu ni el BNG. Serà la tercera vegada que el Borbó rep enguany els dirigents dels partits, en virtut de l'article 99 de la Constitució, a la recerca de consens al voltant d'algun candidat, després que, en les dues ocasions anteriors, no en sortís cap acord. Amb el congrés més fragmentat de la història, passaran pel Palau de La Zarzuela fins a divuit polítics designats pels seus grups parlamentaris, de menor a major representació. També serà la vuitena tanda que protagonitza Felip VI des que és monarca, ara fa cinc anys i mig. El seu pare, Joan Carles I, en va sumar deu, però en gairebé 39 anys de regnat.

versions més grans per a Catalunya; això és el que s'havia fet fa anys però ja no estem en aquesta fase", va afirmar Vilalta, abjurant del peix al cove.

Resignació socialista

Amb resignació, el PSC acceptava ahir que "si la investidura no és possible fins al gener, doncs serà al gener". Tanmateix, segons el secretari d'organització del partit, que participa directament en les negociacions, seria "desit-

jable" que el govern es formés "al més aviat possible", per als interessos d'Espanya i de Catalunya. D'altra banda, Salvador Illa va explicar que l'assistència del líder del PSOE al XIV Congrés del PSC, que se celebra aquest cap de setmana a Barcelona, no està "ni confirmada ni descartada". L'última vegada que Sánchez va visitar el país va ser per visitar els policies espanyols ferits en les protestes posteriors a la sentència del Suprem,

i no es va veure amb Torra, a qui no agafava el telèfon. Es tracta del congrés en què el PSC podria donar un cop de porta a la immersió lingüística.

Mentrestant, el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, el republicà Alfred Bosch, va defensar que les negociacions sobre la investidura incloquin la situació dels presos polítics. "Només faltaria que no parléssim d'aquesta modalitat de repressió",

va observar en una entrevista a Ràdio 4. Vilalta va confirmar que aquesta qüestió ja s'ha plantejat, així com la de l'exili. ERC demana el final de la repressió i que els polítics surtin de la presó, segons Bosch, que va instar els socialistes a posar una proposta sobre la taula per fer-ho possible. En sintonia amb Vilalta, el conseller va demanar calma a Sánchez: "Que té pressa? Doncs tranquil. Això no serà ràpid." ■

El síndic de greuges, Rafael Ribó, durant una comissió al Parlament en la jornada d'ahir ■ ACN

Els comuns no negociaran si no es retallen les llistes d'espera

■ Volen un decret que les reguli abans de parlar del pressupost ■ Polèmica per una afirmació del síndic sobre salut

Redacció
BARCELONA

Catalunya en Comú és conscient del paper clau que pot tenir en l'aprovació del nou pressupost de la Generalitat i el portaveu de la formació, Joan Mena, va aprofitar-ho ahir per demanar al govern un decret que permeti reduir les llistes d'espera sanitàries. Per als comuns, l'aprovació d'aquesta mesura seria "importantíssima per veure la voluntat ferma d'ERC i el PDeCAT de revertir les retallades i millorar la vida dels catalans i catalanes".

Les negociacions pel pressupost es mantenen actives i continuaran aquesta setmana. Mena admet que hi ha més proximitat en temes fiscals que no pas en la reversió de les retallades. D'aquí que reclami un decret que, entre altres mesures, hauria de garantir l'accés a la medicina primària en un màxim de dos o tres dies. A banda de la defensa de la sanitat pública, els co-

muns també volen exercir de "dic de contenció contra les retallades en educació pública i dependència".

Justament, la qualitat de la sanitat catalana va ser motiu de controvèrsia al voltant de la figura del síndic de greuges. Quan li van preguntar per les llistes d'espera en una entrevista radiofònica, Rafael Ribó va indicar que "un dels déficits que té la sanitat pública a Catalunya és que té un sobrecost per la gent que ve a Catalunya a intervenir-se". La frase es va magnificar i descontextualitzar a la xarxa, fet que va dur la presidenta d'En Comú Podem, Jessica Albiach, a demanar-li que rectificqués. El síndic s'hi va negar, adduint que no havia dit que aquest sobrecost fos la causa del mal funcionament de la sanitat. En tot cas, la dirigent de Ciutadans Inés Arrimadas va demanar la dimissió de Ribó per "haver culpats els espanyols d'altres comunitats autònomes de les alarmants llistes d'espera a Catalunya". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat confia que el TJUE rellanci Puigdemont

- La sentència sobre el cas de la immunitat de Junqueras afectarà de rebot l'expresident
- L'espai postconvergent no descarta intentar investir el seu líder si inhabiliten Torra

Un moment de la reunió de JxCat ahir a Brussel·les. D'esquerra a dreta, Laura Borràs, el president Torra, Carles Puigdemont i Albert Batet ■ EFE

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

L'expresident Carles Puigdemont confia en la justícia europea per revifar políticament. La seva formació maquina l'estratègia dels pròxims mesos al voltant de la sentència clau que emetrà el Tribunal de Justícia de la Unió Europea la setmana que ve sobre el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat. Junts per Catalunya veu aquest dictamen "nuclear" per al seu futur perquè podria permetre el reconeixement de Puigdemont com a eurodiputat guanyant immunitat, oficina a l'eurocambra i una gran plataforma mediàtica a Brussel·les. Una "victòria política" que JxCat espera trobar als tribunals.

En un moment de punt mort polític a Madrid i

Barcelona amb les negociacions espanyoles d'investidura i les pressupostàries catalanes, l'espai postconvergent es va reunir ahir a Brussel·les amb els presidents Quim Torra i Puigdemont per analitzar els escenaris sobre la taula per no perdre lideratge en l'independentisme amb vista a l'any vinent. Les converses entre ERC i el PSOE i la possible inhabilitació de Torra van ser el plat fort de la trobada d'ahir sense cap decisió de cara a la galeria, però amb molts fronts oberts per la imprevisibilitat de la sentència sobre el cas Junqueras.

JxCat té "esperances" que el TJUE confirmi implícitament l'estatus d'eurodiputat de Puigdemont el pròxim 19 de desembre i obri un "nou escenari" al seu líder amb repercussions per a la política catalana i espanyola. Així la di-

Setmana judicial clau a Europa

El líder de Junts per Catalunya Carles Puigdemont s'enfronta la setmana entrant a una fase judicial clau per al seu futur polític. Dilluns que ve Puigdemont haurà de comparèixer juntament amb Toni Comín i Lluís Puig davant els tribunals de Bèlgica per rebatre la petició d'extradició de les autoritats espa-

nyoles. La seva defensa confia que el magistrat belga congeli el cas en espera de determinar si Puigdemont i Comín són eurodiputats i tenen immunitat, un escenari que paralizaria l'euroordre. En concret, esperen que no hi hagi cap decisió fins que el 19 de desembre el Tribunal de Justícia de la Unió Europea

resolgui si Oriol Junqueras era eurodiputat i tenia immunitat des del moment de la seva elecció i si el Suprem l'havia d'alliberar. Una sentència parcial o totalment favorable d'aquest tribunal podria obrir la porta a reconèixer també els dos electes de JxCat Puigdemont i Comín com a eurodiputats.

putada Laura Borràs i el cap del grup parlamentari Albert Batet van tornar a donar ales ahir a la idea del retorn de Puigdemont en una roda de premsa que inicialment havien d'oferir els presidents.

"L'escenari de la justícia europea podrà marcar un punt d'inflexió que condicionarà també la legislatura tant al Parlament com al Congrés", va avançar ahir Borràs. Per la seva

banda, Batet va pronosticar que si Puigdemont obté la immunitat europarlamentària arran de la sentència del TJUE, tindria "llibertat de moviments" a tot Europa. Una protecció que no seria inamovible, però, sinó que l'eurocambra podria aixecar en un parell de mesos o menys.

Escenaris oberts

En tot cas, JxCat llança una altra vegada el globus

sonda de la restitució de Puigdemont amb volguda ambigüitat. No aclareixen quin paper jugaria l'expresident si Torra és inhabilitat a l'estiu o, fins i tot, d'aquí a un any pel cas dels llaços grocs i la pancarta a la façana de Palau. La intenció és jugar la rendible carta Puigdemont amb la qual tantes partides han guanyat, però no deixen clar en quin moment ensenyar-la. Si en un possible

nou intent d'investidura al Parlament o directament en una eventual convocatòria d'eleccions anticipades.

De moment, JxCat assegura que, en cas que Torra quedés inhabilitat, primer s'hauria de veure si hi ha majoria al Parlament a favor d'un nou candidat a la presidència de la Generalitat. Borràs ja va deixar clar que Puigdemont continua sent el seu candidat, mentre que Batet va destacar que el gironí encara és diputat i no està "suspès". No van descartar l'escenari de la investidura de Puigdemont assegurant que ells volen esgotar aquesta legislatura, però tampoc el van confirmar.

ERC i PSOE

Pel que fa a les negociacions entre Esquerra Republicana i els socialistes espanyols sobre la investidura de Pedro Sánchez, JxCat va mostrar ahir el

La frase

“L'escenari de la justícia europea podrà marcar un punt d'inflexió que condicionarà també la legislatura”

Laura Borràs
DIPUTADA

seu enuig perquè no forma part d'aquestes converses que tenen com a punt neuràlgic l'obertura d'un diàleg sobre el conflicte català. Per això, Borràs va avisar el PSOE que "difícilment" trobarà una solució deixant "al marge" Junts per Catalunya i només parlant amb els seus socis a la Generalitat.

"Si el PSOE vol trobar solucions per a Catalunya, haurà de tenir presents tots els partits independentistes", va reclamar Borràs, remarcant que JxCat és el partit secessionista més gran al Parlament i que ocupa la presidència de la Generalitat. Com a tal, va exigir "reconeixement" i "respecte institucional" al PSOE.

L'espai postconvergent no retira per ara el seu no a Sánchez i demana "unitat" a l'independentisme, però tampoc s'encara als republicans per estar oberts al pacte. En aquest sentit, ahir van recordar que ERC i JxCat ja van votar diferent de la darrera legislatura. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primer cas arxivat d'un dels detinguts postsentència

■ El jutge indica que no s'ha acreditat cap delictes d'un membre del SEPC agafat el 18-O ■ L'Audiència de Barcelona revoca les mesures cautelars a un menor

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un jutge de Barcelona ha dictat el primer arxivament contra una de les prop de 200 persones detingudes (29 van acabar en presó preventiva) en les mobilitzacions contra la sentència del Tribunal Suprem, que van ocasionar disturbis. Es tracta de l'Àngel, membre del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), detingut per la policia espanyola en la vaga general del 18 d'octubre, acusat de desordres públics i atemptat a l'autoritat, que la jutgessa de guàrdia va deixar en llibertat provisional, ja que en l'atestat es deia que no es podien precisar les "circumstàncies" de la seva detenció.

D'altra banda, l'Audiència de Barcelona ha revocat les mesures cautelars de llibertat vigilada i de no acostar-se a la prefectura de la policia espanyola a menys de 200 metres, imposades pel jutge de menors 5 de Barcelona, a en Guillem, el noi de 17 anys que duia una dessuadora taronja quan va ser placat per agents de la policia espanyola a la Via Laietana, mentre estava assegut a terra en una de les protestes, també el 18-O. Les imatges de l'acció policial vers el menor es van fer virals.

En Guillem, amb la dessuadora taronja, en la roda de premsa a Sant Cugat, al novembre ■ M.P.

En el cas de l'Àngel, el titular del jutjat d'instrucció 29 de Barcelona indica, en la resolució, que s'han practicat distintes proves i que "no resulta degudament acreditat la perpetració del fet punible". Alhora fa que se li torni el mòbil, del qual s'havia demanat el buidatge total sense cap indicatiu delictiu.

Eduardo Cáliz, advocat de l'Àngel i d'Alerta Solidària, va afirmar ahir que "aquest sobreseïment demostra que la seva detenció, com tantes altres que es van fer aquells dies, va ser aleatòria i per enviar un missatge de por i de crimi-

nalització a la població per aturar les protestes", i va desitjar que "l'arxivament sigui el primer de molts d'altres que han de venir i que confirmen que tant la Policia Nacional com els Mossos van practicar detencions no pel que feien les persones, sinó perquè eren al lloc de les protestes".

Pel que fa al cas d'en Guillem, el jutge va exposar que el noi està acusat de desordres públics i atemptat a l'autoritat i que, tot i tenir un entorn normalitzat, li calia un "referent extern que el fes comprendre la transcen-

dència penal dels seus comportaments". L'Audiència de Barcelona, però, li recorda que les mesures cautelars "són per evitar riscos, com ara el de fugida i el de reiteració delictiva, no per imposar una pena". Hi afegeix que en Guillem no té cap expedient delictiu i que "no hi ha dades objectives" per aplicar les mesures, que ara retira. El novembre passat, en Guillem, amb els seus pares i la seva advocada, Norma Pedemonte, d'Alerta Solidària, van anunciar que presentaven una querrela contra vuit policies per la seva detenció. ■

Arrimadas a l'hemicicle del Congrés amb Espejo-Saavedra, Edmundo Bal i Marcos de Quinto ■ BALLESTEROS / EFE

Cs implora una cita a Sánchez i que oblidí ERC

■ Ven com a "via Arrimadas" l'entesa a tres amb el PP tot i ser innecessaris

David Portabella
MADRID

Les eleccions del 28 d'abril van donar a Ciutadans una posició de privilegi per resoldre el desgovern i empenyer el PSOE a la dreta amb una majoria de 180 escons (123 de socialistes i 57 de liberals espanyolites), però Albert Rivera es va enrocar en el no a Pedro Sánchez i no va voler ser la frontissa que era CiU. Ara que les urnes del 10 de novembre releguen Cs a sisè partit amb 10 escons i que Rivera és el passat, el partit que lidera Manuel García Bofill com a president de la gestora implora a Sánchez que doni una cita

a Inés Arrimadas. "Estem en el moment exacte perquè Sánchez pugui dir a ERC que mirará cap al centre. Té aquesta oportunitat a la mà, que no se celebri la reunió [avui del PSOE i ERC]", va oferir el diputat de Cs al Congrés Edmundo Bal, exadvocat de l'estat adèpte a la tesi de la rebel·lió violenta.

Les ganes de Cs de tenir un paper que ara no té van portar Bal i Lorena Roldán fins i tot a anunciar una trucada de Sánchez a Arrimadas que no ha existit. Cs ven la "via Arrimadas" com a entesa a tres de PP, PSOE i Cs "de 221 escons" on, amb els números a la mà, Cs és innecessari. ■

OPINIÓ

Vertigen del PSOE i ERC

Ni la investidura de Pedro Sánchez, ni els pressupostos de la Generalitat, ni els comptes de l'Ajuntament de Barcelona tenen data per ser debats. Tot depèn de les negociacions de socialistes, comuns i ERC. Tres qüestions que teòricament han d'estar resoltes en els pròxims dies. Per separat i juntes configuren un fort explosiu a la vi-

da política que mira el dia 16 la justícia belga, que ha de decidir —probablement s'ajornarà— l'extradició de Carles Puigdemont, i el dia 19, que es publicarà el dictamen del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la inviolabilitat d'Oriol Junqueras.

A tot plegat s'hi ha d'afegir que en els pròxims dies o hores el Tribunal Superior de Justícia de Ca-

talunya ha de dictar sentència després del judici al president de la Generalitat, Quim Torra, per les pancartes.

Davant d'aquest panorama el president en funcions, Pedro Sánchez, té pressa. Es vol consolidar com a president gràcies a l'absència d'ERC, que no mourà res oficialment fins al dia 21 de desembre, que ha de celebrar el seu

congrés. El PSOE dona per fet que l'acord amb ERC és possible. Pedro Sánchez es permet el luxe de no posar-se al telèfon per raons diferents ni amb el líder del PP, Pablo Casado, ni amb el president de la Generalitat, Quim Torra. Una seguretat de Pedro Sánchez que crea vertigen polític als seus, que veuen difícil que hi hagi investidura exprés en els pròxims

dies. Val a dir que Sánchez ara per ara no pot oferir ni l'alliberament immediat dels presos, ni un pacte fiscal amb Catalunya ni tampoc cap tipus de promesa sobre la possibilitat d'un referèndum.

Les ofertes a les negociacions d'avui a Barcelona entre el PSOE i ERC seran mínimes. Però, malgrat tot, encara que a ERC li suposi també vertigen com al PSOE, no té gaires més alternatives que ajudar Sánchez a ser president. Després, ja es veurà...

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia tenia ordres de no fer detencions l'1-0

■ Els caps dels antiavalots confirmen que tenien criteris concrets de com actuar ■ Declaren davant del jutge

Redacció
BARCELONA

Els inspectors en cap de cada grup de la Policia Nacional que van participar en l'1-0 a Barcelona van rebre criteris concrets de com actuar als diversos col·legis electorals de la ciutat, sobretot pel que fa a detencions, les quals es van ordenar que no es fessin, excepte en casos molt greus, i les comunicacions durant l'actuació. Així ho van admetre ahir en declarar com a investigats al jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona, on van reiterar, com ja havien fet dijous els seus col·legues, que van rebre l'ordre d'anar als col·legis abans que obrissin i abans de saber si els Mossos d'Esquadra estaven actuant o no. A més, algun d'ells van ad-

metre també que les càmeres que portaven al casc o al pit alguns agents es podien apagar i engegar quan volien, la qual cosa contradia altres declaracions prèvies.

Els quatre policies que van declarar van dirigir els dispositius al centre educatiu Joan Fuster, a les escoles Trini Jove i Estel, al Projecte Montserdà i Infant Jesús i finalment a l'escola Els Horts i l'institut Joan Boscà. Els policies van explicar que el divendres 30 de setembre del 2017 van estar en un brífing dirigit pel cap de la unitat d'intervenció policial (UIP), els antiavalots de la Policia Nacional, el comissari José Miguel Ruiz Iguzquiza, amb indicatiu policial *Marte*. La tarda de dissabte es va tornar a fer un brífing amb *Marte*, en què,

a banda del tema de les detencions es va dir que les comunicacions es podien fer per telèfon mòbil si la xarxa d'emissora de ràdio se saturava de converses. Els inspectors també han explicat que hi havia ordres genèriques sobre l'ús de la porra pels agents. Així, alguns van dir que es carregués, i d'altres van indicar que no s'usessin les defenses si no hi havia una agressió directa d'un votant cap a un agent.

El jutge ha demanat més d'una vegada totes les imatges disponibles a la policia, però el cos només ha enviat alguns vídeos curts de les actuacions, no pas les actuacions senceres. La d'ahir va ser la primera sessió en què l'Ajuntament de Barcelona no ha pogut comparèixer com a acusació popular. ■

Efectius de la Policia Nacional a l'IES Ronda de Lleida l'1-0 ■ ACN

Tercer grau: 9 presos de grans penes en 18 anys

En ple debat sobre el grau de llibertat dels presos polítics catalans –el termini per saber la decisió acaba aquest dissabte–, la conselleria de Justícia, a petició d'alguns mitjans, ha informat que des

de l'any 2001 només nou persones amb penes similars a la dels presos polítics (entre 9,6 i 12 anys) han obtingut el tercer grau, que és el que permet només anar a dormir a la presó. Els delictes en els

quals s'ha aplicat són intent d'homicidi, contra la salut pública, delictes econòmics i agressió sexual. Les condicions eren no tenir antecedents, bona conducta, suport familiar i tenir feina fora. ■

La Cambra de Terrassa vol una llei d'amnistia

■ Critica la sentència i demana una solució dialogada, "l'única possible"

Joan Rueda
TERRASSA

El darrer ple de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Terrassa va aprovar reclamar al Congrés dels Diputats que elabori una llei d'amnistia per als presos polítics catalans. Aquest acord s'ha fet arribar als presidents del govern espanyol, en funcions encara, i català, Pe-

dro Sánchez i Quim Torra, així com a tots els grups parlamentaris del Parlament i del Congrés. A més, el president de l'entitat vallesana, Ramon Talamàs, va explicar ahir que l'havia fet arribar al president del Consell de Cambres de Comerç d'Espanya, Josep Lluís Bonet; "li ho vaig anar a explicar en persona i, tot i que la seva visió del conflicte és prou sabuda, tots dos vam coincidir que seria bo que hi hagués un diàleg", hi va afegir Talamàs. La Cambra de Terrassa va presentar ahir els eixos fonamentals del seu

Presentació del pressupost i pla de treball per al 2020 de la Cambra de Terrassa ■ EPA

pla de treball fins al 2023, quan fa sis mesos que la nova junta es va posar a treballar.

En el seu parlament, el vicepresident Santiago Sabatés va recordar que l'entitat ja s'havia manifestat, abans de la sentència, contra "una presó pre-

ventiva massa llarga i injustificada", tot i defensar que "a l'entitat hi ha moltes sensibilitats i, per això, no ens pronunciem políticament, sinó que ens pronunciem contra la judicialització d'un conflicte polític". Sabatés també va defensar les manifestacions,

"encara que s'arribi a tallar la Jonquera, tot i entendre també tots els que es queixen". "Ens manca memòria històrica del que va passar al carrer quan es van fer efectives les reconversions dels sectors nàutic o siderúrgic", hi va afegir. ■

"Hi ha un cert alentiment del creixement"

Tot i no voler ser pessimista, el president de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Terrassa, Ramon Talamàs, va admetre que a partir dels contactes amb els empresaris de la seva àrea –12 municipis i 37.000 empreses– es detecta "un cert alentiment del creixement, que esperem que es pugui revertir". Quant al pla estratègic 2020-2023, Talamàs va deixar clar que l'entitat cameral apostarà més fort per les àrees que tinguin un valor afegit i anirà deixant les que ja considera ben cobertes per altres agents del territori. La Cambra de Terrassa va presentar el seu pressupost per a l'any 2020, de 2,6 milions d'euros, que inclou una partida d'inversions de 40.000 euros.